

NIEUWSBRIEF

'MGR. SCHRAVEN EN GEZELLEN'

Jaargang 11, nummer 65

nr. 6 2019

Uitgave van de **'Mgr. Schraven Stichting'**

1. OECUMENISCH MIDDAGGEBED 'EEN LITANIE VAN HOOP', NIJMEGEN, 16 NOVEMBER 2019

Ter inleiding enkele reacties na afloop van de gebedsmiddag rond 'geweld tegen vrouwen'.

'Buitengewoon boeiend!'

Het was weer heel mooi. De lezing van Marian Geurtsen was heel verrassend. Nooit geweten dat MeToo en vrouwenheiligen zo op elkaar lijken. De viering in het Memorial was echt helemaal af met het koor Voces Celestes. Het klonk hemels in de absis met prachtige

stemmen a capella, heel erg mooi. Peter Nissen ging geïnspireerd voor en de getuigenissen waren indrukwekkend, speciaal dat verhaal over Mgr. Schraven en nepnieuws over de troostmeisjes. Er werd veel gevraagd bij de koffie naar wat het verhaal van die vrouwelijke martelaren uit het begin van de jaartelling nu te maken had met Mgr. Schraven. Dat werd mooi

uiteengezet door het getuigenis over de Japanse kranten naast het verhaal van Mgr. Schraven.

Gisteren hadden we een kleine, maar mooie bijeenkomst in Nijmegen. Betrokkenheid bij alle aanwezigen, goede verhalen en prachtige muziek. Ik heb bij enkele aanwezigen gepeild, of ze dit als een lopend vuurtje door het land zien zitten. Ja dus.

Vanuit Brazilië kwam de reactie binnen: Een belangrijk en actueel onderwerp, waaraan nooit genoeg aandacht aan besteed kan worden, gegevens aangaande geweld tegen vrouwen in Brazilië geven aan dat we in een steeds groeiende gewelddadige maatschappij leven. ik wens dat er veel mensen zullen deelnemen.

KORTE OVERWEGING

door pastor Peter Nissen, predikant te Oosterbeek.

Er is een tekst uit de tweede helft van de tweede eeuw, die met een beetje meer geluk zo maar in de Bijbel opgenomen had kunnen zijn, als een van de brieven in het Nieuwe Testament. Dat is de Brief aan Diognetus, een brief waarin een onbekende christen aan een al even onbekende, maar wel belangstellende niet-christen met de naam Diognetus (we kennen hem verder niet) probeert uit te leggen wat het christelijk geloof eigenlijk inhoudt. In het zevende hoofdstuk van die brief komt de prachtige zin voor: 'in God is geen geweld'. Die zin komt uit een passage waarin de briefschrijver wil uitleggen hoe ons in de figuur en in het optreden van Jezus duidelijk gemaakt wordt hoe God is. Jezus is niet gekomen om tirannie uit te oefenen, hij is niet gekomen om angst en terreur te verspreiden, hij is niet gekomen

om te dwingen en ook niet om te oordelen, maar hij is gekomen om uit te nodigen, om lief te hebben en om ons te roepen. Al die dingen – dwang, geweld, terreur, angst – zijn niet in het optreden van Jezus terug te vinden omdat zij ook niet in God zijn. In God is er geen angst, geen dwang, geen terreur. In God is geen geweld.

Wie geweld gebruikt tegen een ander, ontnemt die ander het recht om anders te zijn. Hij miskent die ander, ontzegt hem of haar het recht om te zijn wie hij of zij is. Geweld in welke vorm ook, dus ook het door de staat gecontroleerde geweld van politie en leger, ontnemt degene tegen wie dat geweld gericht is zijn of haar menswaardigheid. Geweld is altijd ontkenning van menselijkheid. Wie geweld gebruikt, zegt tegen die ander: je mag er niet zijn, of je mag minstens niet zijn zoals je bent.

En daarom is er geen geweld in God. Want God is ten diepste het woord dat ons in het bestaan heeft geroepen, het woord dat zegt: mens, je mag er zijn. God is genade, dat wil zeggen: aanvaarding van wie wij zijn. Wij mogen ons gedragen weten. Wij mogen weten dat wij er mogen zijn. En wij worden door dat woord van genade uitgenodigd om te aanvaarden dat wij aanvaard zijn, om met de theoloog Paul Tillich te spreken. Dat is geloven: aanvaarden dat wij aanvaard zijn. En dat geloof doet leven. Het doet ons het bestaan aanvaarden. Het geeft ons, om de titel van het bekendste boek van Paul Tillich te citeren: de moed om te zijn.

Er zijn veel vormen van verbaal geweld. Wij kennen ze allemaal wel: woorden die mensen hun waardigheid ontnemen en ontzeggen. Woorden waardoor vrouwen en mannen worden

gekleineerd, bespot, gekrenkt. 'Koortslippen spotten mijn naam', zo zegt de psalm die wij zojuist lazen. 'Een vreemdeling ben ik.' Verbaal geweld kan je buitensluiten, tot een vreemdeling maken, tot iemand die er niet bij hoort, ja, die er niet mag zijn. En dat verbale geweld duikt overal op. Van de pesterijen op het schoolplein tot de anonieme verwensingen van reaguurders op internet.

Toch zegt de bekende trappistenmonnik en vredesactivist Thomas Merton – in een mooi boekje over de geweldloosheid van Gandhi – dat geweld in essentie woordeloos is. Geweld ontstaat namelijk daar waar wij ophouden na te denken en vooral daar waar wij ophouden met elkaar te spreken. Geweld ontstaat daar, zegt Merton, waar het denken en de redelijke communicatie ophouden. Dan maakt het gesprek plaats voor het gescheld en vervolgens het gescheld voor het fysieke geweld.

'In God is geen geweld.' Zo zei de schrijver van die brief uit de tweede eeuw. Inderdaad, want de Eeuwige is de god 'van de trouwe woorden', zoals de psalm zegt, 'de levenwekkende.' God is de stem die tot ons zegt: heb de moed het leven te leven, weet je geweld en aanvaard, je mag er zijn. 'Bij jou mogen zijn (...) is alles', antwoordt de psalmist dan ook.

Er zijn mensen nodig die de stem van de Eeuwige laten klinken. Mensen die tegen andere mensen zeggen: je mag er zijn. Mensen die andere mensen in bescherming nemen wanneer hun menswaardigheid in het geding is en bedreigd wordt. Bisschop Frans Schraven was zo iemand. Hij verhief zijn stem in 1937, toen hij weigerde om de meisjes en vrouwen uit zijn Chinese missie uit te leveren aan de Japanse soldaten.

Laten ook wij de stem zijn van de Eeuwige, die tegen mensen zegt: je mag er zijn. Dat kunnen wij doen door onze steun te betuigen aan mensen, vrouwen en mannen, die gekwetst en mishandeld worden. En dat kunnen wij doen door onze stem te verheffen als wij onrecht zien, dichtbij en ver weg.

Moge het zo zijn

GETUIGENIS 1:

GEWELD TEGEN TRANSVROUWEN

Geweld tegen Transvrouwen moet niet onderschat worden. De 20^e november is het Transgender Remembrance Day . Die wordt ook in Nederland herdacht. Wereldwijd zijn er, voor zover bekend, het afgelopen jaar rond de 2500 transvrouwen vermoord omdat ze transvrouw zijn. Vermoord uit haat dus. Dit aantal is waarschijnlijk te laag, omdat veel moorden op transvrouwen niet aangegeven worden en/of niet als zodanig geregistreerd. Dat komt vanwege de massieve discriminatie die transvrouwen in veel

landen ervaren. Er wordt gigantisch op hen neer gekeken. Vaak wordt hun stigma verergerd omdat ze bij gebrek aan alternatieven als sekswerker werken, of daarvoor worden aangezien.

Hier in Nederland worden ook transvrouwen vermoord, hoewel niet zo vaak. Iedere vermoorde transvrouw is er natuurlijk een teveel. Een paar jaar geleden kwam er bij voorbeeld zo'n situatie in Arnhem in beeld. De transgendergroep Nijmegen heeft toen schriftelijk bij Dagblad De Gelderlander geprotesteerd tegen de negatieve en tendentieuze berichtgeving in die krant ten opzichte van het slachtoffer en ten opzichte van transgenders in het algemeen die toen aan het licht kwam.

Mijzelf is als lesbische transvrouw nog niet zo iets ergs overkomen. Maar ik voel me wel heel kwetsbaar op straat en bij voorbeeld op stations. Ik kom liever niet bij duisternis in het

centrum van de stad. Of in sommige wijken. Dat klinkt cru, maar het is realiteit. Want met agressie heb ik wel degelijk te maken. Dat kan zijn agressief nageroepen worden zijn, door groepjes jonge mannen. Of agressief aangestaard worden, door oudere witte mannen of gekleurde jonge mannen. Op straat of in winkels. Blijkbaar ben ik omdat ik besta een bedreiging voor hun mannelijkheid. Of iets wat daar mee te maken heeft.

Maar de agressie is er ook dichterbij huis. Mensen die na zoveel jaren mij bij voorbeeld nog steeds niet met Petra en zij aan willen spreken, of mij zo noemen. Omdat zij mijn transgender identiteit niet accepteren. Of denken dat zij het beter weten. Of die terwijl ze best beter weten stug doorgaan met

het maken van flauwe grapjes over mijn transgender identiteit. En zich daarbij erg leuk vinden.

Of mensen die weigeren om antwoord te geven op een simpele vraag, zoals ik bij een afzetting tijdens de vierdaagse van Nijmegen meemaakte. Ik kon ergens met mijn scootmobiel niet door, en vroeg vriendelijk aan de oudere witte man die daar de boel stond te bewaken of er een moment was dat ik er door kon. Maar ik werd hardnekkig en consequent genegeerd, alsof ik er niet stond. Ik ben uiteindelijk maar weg gegaan.

Kortom: als ik buiten ben, ben ik constant mijn omgeving aan het scannen of ik wel veilig ben. Helaas is dat noodzakelijk. Ook in een tolerant land als Nederland, en een tolerante stad als Nijmegen.

GETUIGENIS 2

HET WERELDVROUWENHUIS MARIAM VAN NIJMEGEN

In Nederland leven naar schatting 35.000 ongedocumenteerde mensen, ongeveer 24% daarvan zijn vrouwen.

U kunt zich vast wel voorstellen dat vrouwen zonder legale status in Nederland aan vele gevaren bloot staan. Ze moeten een veilige plek vinden om te leven en te slapen, ze moeten vaak mensen vertrouwen waarvan ze vermoeden dat die niet het beste met hen voor hebben. Dit alles zorgt voor een stressvol en vaak ongezond bestaan.

In Nijmegen leven net als in de rest van Nederland uitgeprocedeerde asielzoeksters die niet terug kunnen of durven naar hun land van herkomst. Asielzoekers staan na een afwijzing van hun asielaanvraag op straat, ook als terugkeer onmogelijk is.

Er zijn ook migrantenvrouwen die, bijvoorbeeld na een scheiding, geen verblijfsvergunning hebben en bij niemand terecht kunnen. Hun situatie leidt tot angst, stress en gezondheidsproblemen. In Nijmegen vragen jaarlijks 25 tot 35 van hen hulp bij huisartsen en vrijwilligersorganisaties.

Het Wereldvrouwenhuis vangt deze vrouwen tijdelijk op, biedt ze activiteiten en ondersteuning en helpt ze weer op krachten te komen. De vrouwen krijgen gedurende een periode van zes maanden volledige opvang in het huis en daarna nog geruime tijd ondersteuning en begeleiding. Het uitgangspunt van de Stichting is dat zij kortdurend deze vrouwen opvang bieden en dat de vrouwen vooral gebaat zijn bij versterking van hun zelfredzaamheid en de opbouw van een sociaal netwerk.

Het Wereldvrouwenhuis biedt individuele begeleiding en een activiteitenprogramma (Nederlandse taal, fietsles, weerbaarheidstraining).

De stichting beschikt over twee huizen onder één kap waar ruimte is voor zeven tot negen vrouwen.

Sinds 2017 beschikt het Wereldvrouwenhuis over een tweede locatie, waar langdurige opvang wordt geboden aan oudere vrouwen (70+) en vrouwen met heel specifieke medische problemen.

Het is goed dat we deze middag stilstaan bij vrouwen, ook bij deze vrouwen. Van januari tot en met maart 2018 heeft Hanneke Albarda, student geneeskunde Radboud Universiteit, onderzoek gedaan naar de ervaringen van bewoonsters van het Wereldvrouwenhuis. In het [onderzoeksverslag](#) worden de bevindingen uitgebreid beschreven.

Voordat de vrouwen in het wereldvrouwenhuis woonden waren hun levensomstandigheden vaak onveilig en waren ze er vaak niet zeker van dat hun eerste levensbehoeften vervuld zouden worden. Vrouwen waren bang om door de politie gevangen genomen te worden. Hierdoor wisselden ze ook vaak van verblijfplaats. Ook is het moeilijk voor ze om een veilige plek te vinden waar ze langere tijd mogen blijven.

Dit alles zorgt voor stress, vol zorgen en voor angstgevoelens. Daarbij hadden deze vrouwen het gevoel dat ze geen doel in het leven meer hadden. Het leven werd doelloos en nutteloos. De gezondheid van deze vrouwen was dan ook verre van goed.

Als ze een tijdje veilig en met een zinvolle dagbesteding in het wereldvrouwenhuis hebben gewoond gaat de gezondheid van deze vrouwen aanzienlijk vooruit, zo blijkt uit het onderzoek.

Het leven blijft zwaar voor vrouwen die ongedocumenteerd zijn. Maar een verblijf in het wereldvrouwenhuis heeft soms een positieve invloed.

"Van de 80 vrouwen die uit het wereldvrouwenhuis vertrokken heeft een kwart inmiddels een verblijfsstatus gekregen. Elf vrouwen wonen (weer) in een opvanglocatie van het rijk. Drie vrouwen zullen binnenkort een hernieuwde asielaanvraag indienen. Van 13 vrouwen is helemaal niet bekend waar ze naar toe zijn gegaan na hun verblijf in het wereldvrouwenhuis. Dat betekent dat bijna de helft van de vrouwen waarvan we weten waar ze naar toe zijn gegaan een verblijfsstatus heeft gekregen of bezig is met een asielprocedure".

2.MGR SCHRAVENTUIN IN ROME

In het voorjaar werden met steun van de Nederlandse Lazaristen Mgr. Schravenrozen gestuurd aan het Generaalat voor de aanleg van de Mgr. Schraventuin in Rome. Er zou een bord bij geplaatst worden met naam en uitleg. Deze belofte is vervuld, zoals de foto's laten zien.

Op het bord staat in het Italiaans:

‘Het diepe rood van deze roos herinnert aan het bloed vergoten door de Nederlandse Lazarist

bisschop Frans Schraven, martelaar in China in 1937’.

3.FEEST IN HONG KONG

Op 7 december is in Hong Kong een bijzonder feest gevierd. Pater Benedict Chiao, trappist vierde zijn 101ste verjaardag en tevens zijn 70 jarig priesterfeest. Deze monnik, jarenlang abt van het trappistenklooster in Hongkong, was in zijn jeugd misdienaar van bisschop Schraven. Zijn vader was de rechterhand van de bisschop. ‘Toen bisschop Schraven op 9 oktober 1937 naar de brandstapel werd weggevoerd, had ik maar uit het raam hoeven kijken, want wij zaten in de schuilkelder naast de eetzaal’. Pater Benedict was altijd een groot bewonderaar van de bisschop en pleitbezorger voor de zaligverklaring. Het trappistenklooster in Hong Kong stond oorspronkelijk in Zhengding. Bisschop Schraven had hen daar naar toe gehaald. Bij de komst van de communisten vluchtte de gemeenschap naar de provincie Sichuan waar ze opnieuw begonnen. In 1949 na de communistische machtsovername maakte men na een avontuurlijke vlucht de overstap naar Hong Kong. In dat jaar werd pater Benedict priester gewijd om te gaan pionieren op het eiland Lantao.

Pater Benedict in een rolstoel na een beenbreuk. Naast hem kardinaal Tong en kardinaal Zen. En uiteraard moest hij ook de feesttaart aansnijden, omgeven door andere jubilarissen in het bisdom Hong Kong.

4. UIT HET GASTENBOEK VAN DE GEDENKKAPEL

Sinds de inzegening van de Gedenkkapel in 2012 is er een gastenboek aanwezig , waarin gasten hun reacties kunnen geven. Indrukwekkende reacties zijn er te lezen. Een greep uit de vele reacties:

‘Een indrukwekkend verhaal van Mgr. Schraven en de strijd tegen vrouwenhandel en uitbuiting. (kc)

‘Frans Schraven en zijn dappere geestgenoten zijn een zegen voor de mensen’. (lg)

“Ik ben zeer onder de indruk.. Dit levensvoorbeeld dient bekendheid te krijgen’. (hs)

‘Ik ben God dankbaar om herinnerd te worden aan het levende geloof van bisschop Schraven en gezellen. Moge het een zegen zijn voor ons allen’. (tvr)

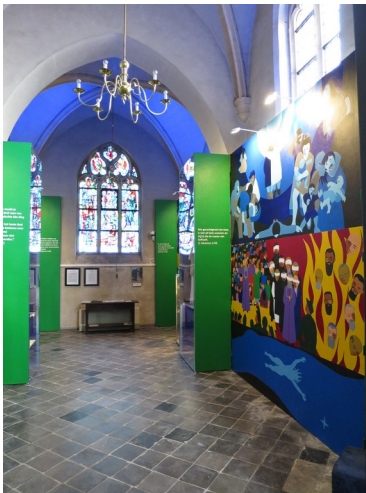
‘Het is belangrijk dat de herinnering aan deze moedige mannen wakker gehouden wordt, voor ons nu en onze kinderen en kleinkinderen’. (wg)

‘Moge het dappere getuigenis van bisschop Schraven niet vergeten worden en blijvend christenen en niet-christenen inspireren zich in te zetten voor armen en verdrukten, waar ook ter wereld’.

‘Ontroerd en geïnspireerd door het getuigenis van Mgr. Schraven en gezellen. Zij hebben een heel speciale boodschap voor de kerk, maar ook voor de hele wereld en voor China. (jh)

‘We hopen op een spoedige erkenning van het offer dat deze mensen brachten voor hun medemensen, zowel door de Chinese overheid als door de kerk’. (sz)

‘In dankbaarheid voor het offer van hun leven, bij het brengen van de blijde boodschap van deze martelaren’(KdG).

‘Opnieuw onder de indruk van deze grote getuigen’(jpb)

‘Een zeer indrukwekkende geloofsgetuigenis! ‘Liefde zij daad’, zei Vincent de Paul. Laten we ons door dit getuigenis bemoedigen ons wereldwijd voor het leven van vrouwen in te zetten’(bs)

‘Zegen over mensen als Frans Schraven die de vrouwelijke waardigheid beschermden, speciaal in deze metoo dagen. (fvp)

‘Een heel mooie gedenkplaats voor deze kanjers’. (a)

‘In China gevallen en in Broekhuizen vorst geëerd’(mt)

‘Bedankt voor dit soort mensen’(jb)

‘Indrukwekkend en mooi om hier te zijn’. (ts)

‘Ik ben er stil fan’.

In heel kleine letters: ‘Deze kerk is ontzagwekkend’.

5.CHINAREIS 2021

In april 2021 is het honderd jaar geleden dat Frans Schraven in China door zijn neef Frans Geurts tot bisschop werd gewijd. Dat eeuwfeest moet gevierd worden met de gelovigen uit het vroegere bisdom van Frans Schraven, het huidige Shijiazhuang. In samenwerking met het

Verbiest Instituut in Leuven en waarschijnlijk het Huis voor de pelgrim wordt gewerkt aan een nieuwe pelgrimage. Momenteel wordt in China overlegd met de Chinese Bisschoppenconferentie en de Chinese autoriteiten.

De officiële foto na de wijdingsplechtigheid in 1921. In het midden bisschop Frans Schraven, met naast hem de vertegenwoordigers van Frankrijk en Nederland. Tweede rechts van hem zit Mgr. Frans Geurts en naast hem Mgr. de Vienne, zijn voorganger.

In een brief schrijft Frans aan zijn familie:

Beste familie,

Jullie hebben al het nodige gehoord over mijn bisschopswijding. Een korte reactie van mijn kant.

De benoeming kwam bij mij niet onverwacht. De vicaris generaal van het bisdom, die geliefd is bij alle priesters en gelovigen, weigerde pertinent bisschop te worden. Ik ben na twaalf jaar afwezigheid pas weer terug in dit bisdom en niet bij iedereen bekend. Toen kwam mijn persoon in beeld vanwege mijn bestuurlijke ervaring. Nee, ik zat er niet op te wachten. Mijn hart ging altijd uit naar het pastorale werk onder de mensen. Als bisschop sta je teveel boven

de mensen en kijken ze naar je op. Maar ja, zoals jullie weten, gehoorzaamheid aan je oversten is een schone deugd.

Natuurlijk is het eervol, maar ook een zeer zwaar kruis. Ik weet al te goed hoe groot de verantwoordelijkheid is een bisdom te leiden in een land, waar steeds burgeroorlog heerst en dat geteisterd wordt door overstromingen, cholera, tyfus en pest. Het ergste op dit moment is de hongersnood. Zoveel duizenden mensen sterven van de honger, kinderen worden verkocht, mensen maken in alle wanhoop een einde aan hun leven door vergif in te nemen of mensen verhuizen naar elders. Grote drama's spelen zich hier af. We hebben een groot gat in de financiën moeten maken om mensen te helpen.

De plechtigheid van de wijding werd verricht door onze neef Frans Geurts. De kerk was tot de nok toe gevuld met mensen. Indrukwekkend. Jammer dat het weer niet meewerkte. Het regende de hele dag. 's Middags kon aan de gasten slechts een sobere maaltijd worden voor gezet vanwege de hongersnood. Alle gasten was gevraagd na het eten zo snel mogelijk naar huis te gaan om zo eten te besparen in deze barre tijden.

Jullie laten mij weten mij na 20 jaar graag terug te willen zien in Nederland, maar ik kan toch geen snoepreisje maken nu mijn mensen honger lijden.

Bid voor mij en mijn hongerlijdende kudde!

Frans Schraven

6.VERZOEK UIT CHINA:

Enige tijd geleden kwam de volgende brief binnen van de pastoor van Zhengding, waar bisschop Schraven bisschop was en is vermoord:

Hallo, meneer Wensheng (Chinese spelling van de naam Vincent), in wie de Heer Jezus welbehagen vindt (kerkelijk begroeting):

Op 9 oktober hebben wij hier, samen met andere priesters van ons bisdom en veel medegelovigen gebeden voor bisschop Schraven en zijn metgezellen. Eigenlijk hebben wij afgelopen jaar ook hetzelfde gedaan. Wij willen daarmee doorgaan en een goede traditie voor onze parochie laten worden.

Wij verwachten en bidden dat de bisschop en zijn metgezellen zalig verklaard kunnen worden. Met alle christenen in ons bisdom zien wij ernaar uit dat deze dag zo snel mogelijk komt.

Daarvoor willen wij zelf ook wat doen, namelijk de kerk opknappen. Onder andere, willen wij de drie voordeuren van de kerk versieren met afbeeldingen:

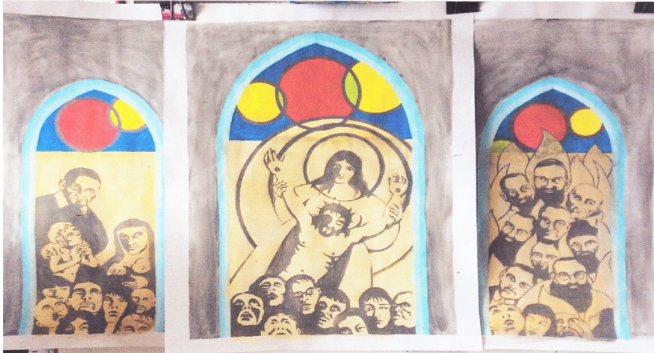
1. van Onze Lieve Vrouw van Onbevleete Ontvangenis, de patrones van onze kerk is

2. van Vincentius, de stichter van de congregatie waar bisschop Schraven bij hoorde en
3. van bisschop Schraven en zijn metgezellen.

Wij willen het verhaal van hun martelaarschap zichtbaar maken. Graag willen wij koper in plaats van hout gebruiken. Hierbij hebben wij jullie hulp nodig. Zou jullie kunstenaar in Nederland bereid zijn ons plan te helpen realiseren? Bij voorbaat veel dank.

Ten slotte, onze beste wensen, hartelijke groeten aan allen, alle medebroeders van de congregatie van heilige Vincentius en aan alle familieleden van bisschop Schraven.

Met Gods zegen. Pastoor Anthony Sun van Zhengding.

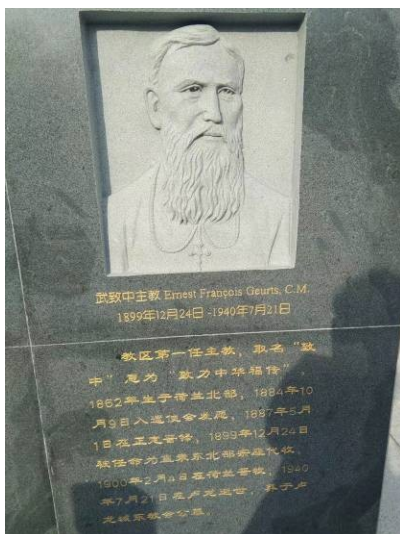
Pater Jan Haen, kunstenaar, die ook de Mgr. Schravenkapel realiseerde maakte en prachtig ontwerp voor de kerkdeuren en meer dan dat, hij betrok er ook de ramen boven de deuren bij. Op de linker deur: de heilige Vincent de Paul, stichter

van de Lazaristen en zuster Louise de Marillac, stichteres van de Dochters van Liefde. In het midden O. L. Vrouw en rechts Mgr. Schraven en gezellen. Het ontwerp is aangekomen in China en wordt nu gerealiseerd. Voor de kerk loopt een drukke straatweg. Zo kunnen alle passanten kennis maken met de martelaren van Zhengding.

Pastoor Anthony reageerde: ‘Wanneer ik de afbeelding van de martelaren zie, ben ik tot tranen toe bewogen.

De parochie van Zhending moet aan iedereen de daden van de bisschop en zijn metgezellen bekend maken en ook de Vincentiaanse geest in deze streek verspreiden’.

7. EERBETOON AAN BISSCHOP FRANS GEURTS IN CHINA

Bij gelegenheid van Allerzielen vond in China een opmerkelijke viering plaats waar eer werd gebracht aan Mgr. Frans Geurts, neef en wijbisschop van bisschop Frans Schraven.

Dit jaar werd in het midden van het kerkhof in de plaats Shisan, 80 km ten noorden van de miljoenenstad Tangshan een groot eremonument opgericht voor de bisschoppen van het vroegere bisdom Yungpingfu/Lulong. Op een grote steen heeft een kunstenaar de beeltenis van Mgr. Geurts gegraveerd met uitleg over zijn persoon.

Op 2 november celebreeerde de huidige bisschop van Tangshan Mgr. Fang samen met meer dan 20 priesters en

500 gelovigen een eucharistieviering om de overleden bisschoppen van het bisdom onder wie Mgr. Frans Geurts te gedenken.

Zo'n herdenking zal voortaan twee keer per jaar plaatsvinden en wel met Allerzielen en op 5 april als in heel China het Qingming of Ching Ming festival plaats vindt, ook wel bekend als de 'Dag van de beweging van de graven'.

Mgr. Frans Geurts werd na zijn overlijden in Yungpingfu begraven op een van de heuvels die de stad omgeven. Tijdens de Culturele Revolutie wilden de Rode Gardisten het graf openen. Gelovigen waren hen voor en namen alle resten mee. Die worden nu nog steeds door hen bewaard. Het ligt in de bedoeling dat Mgr. Geurts op het 'kerkhof van de bisschoppen' herbegraven zal worden.

8. KORT BERICHT:

Info uit het bestuur:

Twee personen hebben het bestuur van de Mgr. Schraven Stichting vanwege persoonlijke omstandigheden verlaten. Het gaat om mevrouw Isabel Bakker-Schraven en de heer Vincent Hermans. Beiden stonden aan de wieg van de stichting in 2007.

Het bestuur hoopt binnenkort nieuwe bestuursleden te verwelkomen. Mocht u ook nog kandidaten kunnen aandragen of zou u zelf een steentje willen bijdragen, dan wordt dat zeer gewaardeerd. Meld u bij de voorzitter Harry Schraven. Hij zal er u dankbaar voor zijn.

UITSMIJTER: ZOALS U KUNT ZIEN IS DIT NUMMER 65.

Met nummer 65 bereikt de Nieuwsbrief de pensioengerechtigde leeftijd oude stijl.

(grapje)

Secretariaat Mgr. Schraven Stichting: Kloosterstraat 54, 6369 AE Simpelveld, tel. 0455445419

Website: www.mgrschraven.nl Contact: info@mgrschraven.nl

Facebook: www.facebook.com/mgr.schravenstichting

Bankrekening Mgr. Schraven Stichting: NL74RABO0148175341 BIC: RABONL2U.

Voorzien van de ANBI-status. RSIN-/fiscaal nummer 8201 666 50

